View metadata, citation and similar papers at core.ac.uk
brought to you by CORE
provided by VID:Open

VID Vitenskapelige høgskole
Uttak 12.05.2020

Nyheter

Svullrya-kvartetten	Dagen	06.05.2020	2

DAGEN

Svullrya-kvartetten

Dagen. 06.05.2020. Side: 15

Liv Wergeland Sørbye

Adelheid Eshitok Seyfarth er oppvokst i Grue i Hedmark. Hun har norsk mor og en afrikansk far. Hun er litteraturviter og har også jus- og handelsfagsbakgrunn.

Hun har arbeidet som journalist, og ved Europarådet. Hun har god kjennskap til Finnskogen gjennom sitt arbeid for Hedmark fylkeskommune. Romanen «Så blomstrer rogna» er den siste boka i Svullrya-kvartetten. Tidligere har hun skrevet «40 kalde bak månen», «Den hvite elgen», og «De fortapte».

ALLE KJENTE ALLE

Svullrya var ei utdøende bygd. Barnedåp var en sjeldenhet, men begravelser var det nærmest ukentlig. Hovedpersonene tilhørte to familier. Langberget hadde vært med på å lose gode nordmenn over til Sverige, mens Oppi-folket hadde vært nazister. Til tross for at TV og mobiler var koblet til internett, var det begrenset med både utdanningsmuligheter og arbeidsplasser. Mange hadde forlatt kommunen. Jorder og hus var vanstelte, men alle kjente alle.

ISOLERER SEG MER OG MER

Et asylmottak for unge flyktninger var etablert på en nedlagt skole. Dette var til glede for familien Langberget, men til irritasjon for Oppi-folket. Da det så ble satt fyr på mottaket mente de fleste at de visste hvem som var den skyldige, men ingen ble gjort ansvarlig.

Robert Langberget var skilt og bodde sammen med sin mor. Sønnen Robin pendlet mellom morens leilighet og farmorens hus. Robert hadde i mange år jobbet i et firma med å legge asfalt. I tillegg var han storrøyker. Da han ble syk og fikk diagnosen kreft, fortalte han det ikke til noen. Han hadde bare en liten kul på den ene lungen - den skulle greit behandles. Etter hvert som sykdommen utvikler seg blir han stadig mer fysisk redusert. Redselen for døden hindrer ham i åpenhet med sine nærmeste. Robin som hele sitt liv har tigget

om anerkjennelse fra faren, isolerer seg mer og mer.

KJENNE SEG IGJEN

Forfatteren benytter dialekt, hun skriver vulgært og benytter ofte seksualisert uttrykk. Andre ganger skriver hun nærmest poetisk. «Hu hadde begynt å smøre orda så tynt utover at man kan se igjennom dem.» Fedre må lytte på ultralyd: «...dem ufødte hjertene trommer fort, fort, mest likt regnet på taket av en gapahuk.» «Kim-Robin har i grunnen alltid gått rundt med en åpning i munnen som ikke passer til ordene som skal ut.» «Dem fine trur at man må til store byer for å bli sett, men man er aldri usett på en plass som Svullrya.»

Denne siste boken i Svullryakvartetten kan leses separat, men jeg vil anbefale at en starter med den første boken. Da vil leseren raskt kjenne seg igjen i forhold til stedets egenart og persongalleri.

BOK
Anmeldt

Adelheid Eshitok Seyfarth Så blomstret rogna Serie:
Svullrya-kvartetten nummer 4

Innbundet, 395 sider

Aschehoug 2020

© Dagen
Alle artikler er beskyttet av lov om opphavsrett til åndsverk. Artikler må ikke videreformidles utenfor egen organisasjon uten godkjenning fra Retriever eller den enkelte utgiver.
Les hele nyheten på http://ret.nu/CWQVqwaw